

Η ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ (2011).

Συμφώνως πρὸς τὴν τάξιν καὶ τὴν συνήθειαν τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων καὶ τῆς Ἀγιοταφίτικῆς αὐτοῦ Ἀδελφότητος, ἡ κοπή τῆς βασιλόπιττας ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ Νέου Πολιτικοῦ ἔτους 2011 καὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου ἐγένετο ὑπὸ τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Θεοφίλου εἰς σεμνὴν καὶ εὐχάριστον τελετὴν, λαβοῦσαν χώραν εἰς τὴν αἵθουσαν τοῦ θρόνου τὴν 5.00μ.μ. ὥραν τῆς παραμονῆς, Πέμπτης, 31^{ης} Δεκεμβρίου 2010/13^{ης} Ἰανουαρίου 2011. Εἰς τὴν τελετὴν ταύτην παρίστατο ὁ Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Σωτήριος Ἀθανασίου μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ καὶ συνεργατῶν αὐτοῦ, οἱ Ἀγιοταφῖται Πατέρες, Ἀρχιερεῖς, Ἱερομόναχοι, μοναχοί, ἔτι δέ καὶ μοναχαί, Ἕλληνες τῆς παροικίας, μέλη τοῦ ἀραβοφώνου Ἑλληνορθόδοξου ἡμῶν ποιμνίου καὶ προσκυνηταί ἐξ Ἑλλάδος, καὶ Ρωσίας ἐλθόντες κυρίως διὰ τὴν ἐγγίζουσαν ἑορτὴν τῶν Φώτων.

Εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν κοινωνικὴν ταύτην τελετὴν, ὑπομιμνήσκουσιν τὴν φιλανθρωπίαν καὶ τὴν ἐλεημοσύνην τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Θεοφόρου Πατρός αὐτῆς Ἀγίου Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε τοὺς μετέχοντας διὰ τῆς κάτωθι αὐτοῦ προσφωνήσεως, ἐχούσης ὡς ἔπεται ἑλληνιστί:

«Προαιώνιε Λόγε τοῦ Πατρός, ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων καὶ συστησάμενος τὴν κτίσιν ἐκ τοῦ μή ὄντος εἰς τό εἶναι, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος τὰ ἔργα τῶν χειρῶν Σου εὐλόγησον», ἀναφωνεῖ ἱκετικῶς ὁ ὑμνωδὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἡ καθ' ἡμᾶς, δηλονότι κατὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἡμῶν θεώρησιν, ἑναρξίς τοῦ Νέου Χρόνου, προσλαμβάνει ἐόρτιον καὶ σωτήριον χαρακτῆρα, δεδομένου ὅτι τό ἀπ' αἰώνων κεκρυμμένον μυστήριον τῆς θείας Οἰκονομίας ἐφανερώθη ἡμῖν ἐν τῷ προαιωνίῳ Λόγῳ τοῦ Πατρός ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι ἡμῶν, τῷ συστήσαντι τὴν κτίσιν ἐκ τοῦ μή ὄντος εἰς τό εἶναι καὶ τῷ θεμένῳ ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ ἐξουσίᾳ καιροὺς καὶ χρόνους. «Χρόνος δέ ἐστι», κατὰ τὸν Μέγα Βασίλειον, «τό συμπαρεκτεινόμενον τῇ συστάσει τοῦ κόσμου διάστημα».

Τό διάστημα δέ τοῦτο διακρίνεται εἰς ἐνιαυσίους κύκλους τοῦ ρέοντος χρόνου, δηλαδή τοῦ χρόνου τῆς φθορᾶς, ἐκ τῆς ὁποίας ἐλευθερώσῃ ἡμᾶς καὶ σύμπασαν τὴν κτίσιν ὁ παραγενόμενος εἰς τὸν κόσμον Χριστός. «Ὅτι καὶ αὕτη ἡ κτίσις κατὰ τὸν Θεῖον Παῦλον, ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ», (Ρωμ. 8,21).

Τό γεγονὸς τοῦτο, τῆς ἐλευθερίας ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς, τοῦ πεπερασμένου χρόνου, εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῆς αἰωνίου βασιλείας, τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ συνήγαγεν ἡμᾶς, ἵνα ἐωρτάσωμεν σήμερον ἐπὶ τῇ ἀνατολῇ τοῦ Νέου Ἑνιαυτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ οὐρανοφάντορος διὰ τῆς ἐκ παραδόσεως τελετῆς τῆς κοπῆς τῆς φερωνύμου αὐτοῦ «βασιλόπιττας».

Ἡ ὑπό τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας καθιερωθεῖσα ἑορτή τῆς λήξεως τοῦ παλαιοῦ ἔτους καί τῆς εἰσόδου τοῦ Νέου Χρόνου τεθεμελίωται ἐπὶ τῶν προφητικῶν λόγων, Ἡσαΐου τοῦ μεγαλοφωνοτάτου, τῶν ἀναφερομένων εἰς τό σωτηριώδες κήρυγμα τοῦ ἐνανθρωπήσαντος δι' ἡμᾶς Θεοῦ Λόγου, Κυρίου δέ ἡμῶν Ἰησοῦ τοῦ Χρισθέντος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ Πατρός, «Κηρῦξαι ἐνιαυτόν Κυρίου δεκτόν», (Ἠσ. 61,12).

Διὰ τοῦ κηρύγματος τοῦ «νέου ἐνιαυτοῦ Κυρίου», προτρεπόμεθα ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ὅπως καί ἡμεῖς ἀναλογισθῶμεν τόν σκοπόν τῆς ἄνω τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ κλήσεως ἡμῶν.

Πρός τόν σκοπόν τοῦτον, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, καλούμεθα νά γίνωμεν ἀφ' ἐνός κήρυκες τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, ἀφ' ἐτέρου μιμηταί τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Βασιλείου, ὅστις καί οὗτος ἐγένετο κῆρυξ τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ καί μιμητής τοῦ Θείου Παύλου, τοῦ παραγγέλλοντος ἡμῖν: «Ἀδελφοί, ἐγώ ἐμαυτόν οὕτω λογίζομαι κατειληφέναι (δέν φρονῶ ὅτι ἀνταπεκρίθην πλήρως εἰς τήν ἀποστολήν μου), ἐν δέ, τά μέν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος, τοῖς δέ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος κατὰ σκοπόν διώκω ἐπὶ τό βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ», (Φιλιπ. 3,13-14).

Ἐπὶ δέ τούτοις, ἐπικαλούμενοι τήν χάριν καί τό ἔλεος τοῦ Κυρίου καί Δημιουργοῦ τῆς κτίσεως μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ εἵπωμεν: «Ὁ ἀρρήτῳ σοφία τά σύμπαντα δημιουργήσας καί καιρούς ὁ θέμενος, ἐν τῇ αὐτοῦ ἐξουσίᾳ, δώρισαι τῷ φιλοχρίστῳ λαῷ καί τῇ Γεραῶν Ἀγιοταφίτικῇ ἡμῶν ἀδελφότητι νίκας κατὰ τοῦ διαβόλου, εἰρήνην τῷ κόσμῳ καί τῇ χειμαζομένῃ περιοχῇ ἡμῶν• ἔτους δέ τὰς τέ εἰσόδους καί τὰς ἐξόδους εὐλογήσας, κατεύθυνον ἡμῶν τά ἔργα πρὸς Θεῖον Σου θέλημα». Ἀμήν •καί ὡς ἔπεται ἀραβιστί: (βλ. ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον <https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2011/01/13/360/>).

Μετά ταῦτα, ψαλέντος τοῦ τροπαρίου τῆς ἑορτῆς τῆς Περιτομῆς τοῦ Κυρίου καί τοῦ Ἁγίου Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, ὁ Μακαριώτατος ἔκοψε τήν πίτταν, εὐχόμενος «αἴσιον, εὐτυχές, εὐλογημένον καί εἰρηνικόν τό Νέον Ἔτος 2011» καί διένειμεν αὐτήν εἰς πάντας, ἐν ᾧ οἱ δόκιμοι τῆς Σχολῆς ἔψαλλον τά Ἀγιοταφίτικά κάλαντα, «Ἐμεῖς ἡ νέα γενεά τοῦ Παναγίου Τάφου...», τά κάλαντα τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, «Ἀρχιμηνιά κι Ἀρχιχρονιά...» καί «Πάει ὁ παλῆς ὁ χρόνος».

Ἡ κοπή τῆς βασιλόπιττας ὑπὸ τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου ἔλαβε χώραν τήν ἐπομένην ἡμέραν, 1^η /14^η Ἰανουαρίου 2011, τήν πρωΐαν, μετὰ τήν θ. Λειτουργίαν εἰς τόν Μοναστηριακόν Ναόν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης, εἰς τό Ἐπιτροπικόν, τήν μεσημβρίαν εἰς τήν κοινήν τράπεζαν τῶν Ἀγιοταφίτῶν ἐν τῷ Κεντρικῷ Μοναστηρίῳ καί τό ἀπόγευμα εἰς τήν Πατριαρχικήν Ἱερατικήν Σχολήν ἐπὶ τοῦ λόφου τῆς Ἀγίας Σιών.

Περί τῆς τελετῆς τῆς κοπῆς τῆς βασιλόπιττας εἰς τήν Σχολήν, θά γίνη ἰδιαίτερος λόγος εἰς τήν ἱστοσελίδα τοῦ Πατριαρχείου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_0_placeholder